

วงเติมไปด้วยสมบัติทั้งหมด และให้มิติทางจิตวิญญาณโดยผ่านใบหน้าและกิจกรรมของลูก

วันนี้ ผู้ประทานสมบัติทั้งหมดกำลังมองดูลูกๆ ผู้เป็นนายของสมบัติของท่าน ลูกแต่ละคนเติมเปี่ยมไปด้วยสมบัติทั้งหมด เพราะพ่อได้ให้สมบัติเดียวกันแก่ลูกทุกคนในเวลาเดียวกัน ดังนั้น บัพดาตาจึงมาพบลูกๆของท่าน ผู้เป็นทั้งลูกและเป็นนาย ลูกได้ร้องเรียกหา และเพราะด้วยความรักของลูก พ่อจึงมาที่นี่ มีสมบัติมากมาย สมบัติอันดับแรกคือความมั่งคั่งของความรู้ และลูกก็มีความเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างมากด้วยความมั่งคั่งของความรู้ ลูกกลายเป็นผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่ และยังคงให้แก่ผู้อื่นต่อไป ดวงวิญญาณที่ถูกผูกมัดด้วยบ่วงพันธะต่างๆ ได้กลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะเหล่านั้นด้วยสมบัติของความรู้ จากการถูกผูกมัดอยู่ในบ่วงพันธะ ดวงวิญญาณก็เป็นอิสระจากบ่วงพันธะ พร้อมกันนั้นยังมีสมบัติของโยคะ นั่นคือการจดจำระลึกถึง ซึ่งทำให้ลูกได้รับพลังมากมาย ในทำนองเดียวกัน ด้วยการปลุกฝังคุณธรรม ลูกได้สัมผัสกับคุณธรรมทั้งหมด นั่นคือ ลูกได้รับสมบัติเหล่านั้นแล้ว พร้อมกับสิ่งเหล่านั้น ด้วยพลังของการปลุกฝัง ยังมีพลังของความรักของทุกคน ลูกได้รับสมบัติของพลังของการมีความรักต่อทุกคนและละวางจากทุกคน ลูกสัมผัสกับสมบัติของความรักของทุกคนแล้ว เช่นเดียวกับสิ่งนี้ ลูกยังได้สัมผัสกับสมบัติของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในความสัมพันธ์แบบบราห์มินทั้งหมดด้วย อย่างไรก็ตาม สมบัติพิเศษในบรรดาสมบัติทั้งหมดนี้คือสมบัติของเวลาในยุคบรรจบพบกัน ดวงวิญญาณเหล่านั้นที่ตระหนักถึงความสำคัญของสมบัติของเวลานี้อยู่เสมอจะกลายเป็นนายของการได้มาซึ่งการบรรลุผลมากมาย เพราะถึงแม้ว่าเวลาของยุคบรรจบพบกันจะสั้นมาก แต่ก็มีการบรรลุผลมากมายที่ได้รับในเวลาอันสั้น การบรรลุผลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและสูงส่งที่สุดในยุคบรรจบพบกันคือ ลูกได้พบพ่อเองในรูปของพ่อ ครู และสัจกูรู ในชาติเกิดสั้นๆของยุคบรรจบพบกันนี้ ลูกจะได้รับความสำเร็จเป็นเวลา 21 ชาติเกิด: ลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดของ ตัน (ร่างกาย), มาน (จิตใจ), ธัน (ทรัพย์สมบัติ) และ จัน (ความสัมพันธ์) ลูกได้รับการรับประกันสำหรับ 21 ชาติเกิดเต็ม ไม่ใช่ครึ่งหนึ่งหรือสามในสี่ แต่สำหรับ 21 ชาติเกิดเต็ม สิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ แต่ละวินาทีของยุคบรรจบพบกันนั้นเท่ากับหลายปี ดังนั้น พุดลี! ลูกเติมไปด้วยสมบัติเหล่านี้ใช่ไหม? ลูกเติมเปี่ยมใช่ไหม? ด้วยเหตุนี้บัพดาตาจึงคอยเตือนลูกเกี่ยวกับเวลาอยู่เสมอ ลูกบางคนเชื่อว่า หากพวกเขาคิดถึงสิ่งอื่นๆเพียงหนึ่งนาที่หรือสองนาที่ นั่นก็คือเพียงสองนาที่ อย่างไรก็ตาม ตามความสำคัญของเวลานี้ นั่นไม่ใช่สองนาที่ มันไม่แม้กระทั่งจะเท่ากับสองเดือนด้วยซ้ำ แต่มันเท่ากับสองปี เวลาของยุคบรรจบพบกันมีความสำคัญมากเช่นนี้ ลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ของพลังทั้งหมด คุณธรรมทั้งหมด ความรักของพระเจ้า ความรักของครอบครัวบราห์มิน และสิทธิในอาณาจักรของพระเจ้าในวงจรที่แล้ว ลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลเหล่านี้ในยุคอันสั้นนี้ ซึ่งลูกจะไม่ได้รับสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ในยุคอื่นใด ลูกจะได้รับโชคของอาณาจักร จะมีอาณาจักรของลูกทุกคน จะมีความสุข ความสงบ และทุกสิ่งทุกอย่าง แต่มีเพียงในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่ลูกจะมีการพบปะกับพระเจ้า มีความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส มีครอบครัวบราห์มิน และมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ ลูกจะยังคงได้รับสิ่งเหล่านี้ต่อไปในทุกวงจร

บัพดาตาเห็นจากใบหน้าของลูกแต่ละคนว่าลูกได้สะสมสมบัติไว้มากมายเพียงใด ลูกได้รับสมบัติเหล่านั้นแล้ว บัญชีของการสะสมของลูกแต่ละคนจะเพิ่มขึ้นมากขึ้นเพียงใดนั้นจะเห็นได้จากใบหน้าและกิจกรรมของลูก ลูกแต่ละคนรู้ด้วยตนเองว่าลูกได้สะสมไว้มากเพียงใด ความปรารถนาในหัวใจของบัพดาตาคือให้ลูกได้รับสมบัติ แต่ตอนนี้ยังไม่ใช่เวลาที่พุดถึงเรื่องนั้น จงให้ใบหน้าและกิจกรรมของลูกให้ประสบการณ์ในทางปฏิบัติที่ว่าลูกดวงวิญญาณนั้นพิเศษสุด มีเอกลักษณ์/โดดเด่นไม่เหมือนใคร และเป็นที่รักของพระเจ้า เพราะเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปและเวลาเปลี่ยนไป งานรับใช้ของลูกจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ด้วยคำพูดเพียงอย่างเดียว เพราะเวลาจะกลับมาเปราะบาง ผู้คนจะไม่สามารถหาเวลามาได้มากนัก แต่พวกเขาจะมองเห็นความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณของลูกจากระยะไกลผ่านใบหน้าและกิจกรรมหรือการกระทำของลูกที่เติมไปด้วยสมบัติทั้งหมด ดังนั้นเวลานี้จงเปิดเผยความพยายามเช่นนั้นของลูกออกมา ลูกได้เห็นพ่อบราห์มาแล้ว แม้ว่าท่านจะเป็นส่วนหนึ่งของชุมนุม/อยู่ท่ามกลางชุมนุม แต่บุคลิกภาพของท่านนั้นกลับเปล่งประกายจนสัมผัสได้จากระยะไกล ในทำนองเดียวกัน บัพดาตาเรียกลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ว่าผู้เพียรพยายามเป็นสองเท่า ดังนั้น วันนี้ บัพดาตาจึงยินดีที่ได้เห็นเครื่องมือที่เป็นดับเบิลฟอเรนเนอร์ ลูกกำลังเพียรพยายามเป็นอย่างดีสำหรับการขยายตัว ลูกทุกคนได้รับการหล่อเลี้ยงที่มากจากดวงวิญญาณเครื่องมือ และบัพดาตาชอบสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับลูกทุกคนเป็นอย่างมาก นั่นคือการที่ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดได้มาชุมนุมเพื่อพบปะกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในมธุบัน เพราะบรรยากาศของมธุบันช่วยให้มีความ

สดชื่นได้เป็นอย่างดี และมีเพียงความรับผิดชอบเดียวคือการเปลี่ยนแปลงตนเอง และการรับใช้ด้วยจิตใจ ลูกมีโอกาสที่ดีที่จะได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน บัพดาดาจึงขอแสดงความยินดีกับลูกทุกคนสำหรับเรื่องนี้

เวลานี้ จงแสดงความมหัสจรรย์บางอย่างเมื่อลูกกลับไปยังสถานที่ของลูกเอง จงให้ประสบการณ์ในทางปฏิบัติของความพิเศษที่พ่อรัก ซึ่งลูกจะยังคงสัมผัสความสดชื่นจากมฐันที่นั่นต่อไป ดังนั้นวันนี้เป็นวันพบปะของกลุ่มผู้ที่เพียรพยายามเป็นสองเท่าเป็นพิเศษ และคูสิ! ชาวอินเดียรักลูกมากที่พวกเขาให้โอกาสแรกแก่ลูก ดังนั้น ผลลัพธ์ของการได้รับโอกาสแรกก็คือการประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง มันเป็นความรู้สึกที่ดี บัพดาดาได้บอกลูกไปก่อนหน้านี้เช่นกันว่า ดับเบิลพอเรนเนอร์และลูกๆที่เพียรพยายามเป็นสองเท่าได้เปิดเผยสมญาพิเศษของพ่อ และในสถานที่ส่วนใหญ่ในต่างประเทศ พวกเขาได้ทำให้ลูกๆของพ่อปรากฏตัวขึ้นและสร้างภาพลักษณ์แห่งความมีโชคของพวกเขามาขึ้น นี่คือเหตุผลว่าทำไมพวกเขาถึงได้เพียรพยายามด้วยความรักมากมายในทุกหนแห่ง และด้วยเหตุนี้ งานของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกจึงถูกเปิดเผย เหตุนี้เองบัพดาดาจึงแสดงความยินดีกับลูกๆทุกคน ว่า ลูกๆ! ว้าว! แม้กระทั่งตอนนี้ เช่นเดียวกับที่งานรับใช้ของการให้ศาสนของบาบาในทุกมุมของอินเดียยังคงดำเนินไปในขณะนี้ ในท่านองเดียวกัน ลูกก็มีความกระตือรือร้นที่จะให้ศาสนในประเทศต่างๆที่ยังคงหลงเหลืออยู่ด้วยเช่นกัน เพราะไม่มีอะไรรับประกันเรื่องเวลาได้ บัพดาดาได้บอกลูกไว้ล่วงหน้าแล้วว่า ะไรๆก็สามารถเกิดขึ้นได้ในทันที และด้วยเหตุนี้ลูกจึงต้องคิดถึงเรื่องการให้ศาสนและความก้าวหน้าของตนเอง ในตอนนี้ ไม่ใช่ในเวลาใดเวลาหนึ่ง อันที่จริง บัพดาดาบอกว่า คำว่า "เวลาใดเวลาหนึ่ง" ดูเหมือนจะไม่ถูกต้องนักในพจนานุกรมของบราห์มิน จงมีความคิดตอนนี้และลงมือทำเดี๋ยวนี้! อย่าพูดว่า "เดี๋ยวรอไปก่อน เดี๋ยวฉันจะทำ" อย่าใช้ภาษาที่แสดงถึงการทิ้งทุกสิ่งไว้กับอนาคต นี่คือเหตุผลที่มาจากลูกก็รักษาเป้าหมายนี้ไว้เช่นกัน เธอเคยเตือนทุกคนว่า: ถ้าไม่ใช่ตอนนี้ ก็จะไม่มีวันอีกแล้ว

ดังนั้น ลูกๆที่เพียรพยายามเป็นสองเท่า ลูกคือผู้ที่จะทำอะไรบางอย่างในตอนนี้ หรือจะทำเมื่อถึงจุดหนึ่งของเวลา? พวกเขาที่คิดว่าตัวเองเป็นคนที่แสดงให้เห็นสิ่งนี้ด้วยการลงมือทำในตอนนี้ ยกมือขึ้น! "ฉันต้องทำอะไรแน่นอน ฉันต้องทำมัน" ไม่ใช่ "ฉันจะทำมันสักวันหนึ่งหรือในเวลาใดเวลาหนึ่ง" แต่เป็น "ฉันต้องทำมัน" จงจำไว้: จดบันทึกขารทของตนเองไว้ บัพดาดาเคยบอกลูกไว้ก่อนหน้านี้แล้วว่า: หลังจากบอกเล่าเรื่องราวจากที่ลูกได้จดบันทึกลงในขารทไว้ตลอดทั้งวันต่อบัพดาดาในตอนกลางคืนแล้ว ก็ไปเข้านอนโดยทำให้จิตใจว่าง(เคลียร์สมอง)ก่อน แล้วลูกจะสามารถนอนหลับได้ดีที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าการบอกเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในทุกวันนี้ให้บาบาฟัง จะทำให้ลูกจำได้ในวันรุ่งขึ้นว่าลูกได้บอกเล่าเรื่องราวนั้นให้กับบาบาไปแล้วเมื่อวันก่อน และความตระหนักรู้เช่นนั้นจะช่วยลูกได้ แล้วลูกก็ไม่ต้องไปยังดินแดนดารามราช(ธรรมราช) ลูกได้ให้สิ่งนั้นแก่บาบาและเปลี่ยนแปลงมันไปแล้ว ดังนั้นลูกจะรอดพ้นจากดินแดนดารามราช(ธรรมราช) ตอนนี้ ในปีหน้า – ไม่มีใครเคยเห็นมัน – แต่จงตั้งเป้าหมายไว้ อย่าวางแต่หนึ่งปีเลย ไม่ว่าจะช่วงเวลาสั้นๆแค่ไหนก็ตาม จงเปิดเผยในทางปฏิบัติโดยเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ถึงความหวังที่พอมีต่อการเปิดเผยโดยผ่านใบหน้าและกิจกรรมของลูก ลูกมีความกล้าเช่นนั้นไหม? ถ้ามี ยกมือขึ้น! ลูกมีความกล้าไหม? มีไหม? โอเค ขอแสดงความยินดีด้วย! ตอนนี้บัพดาดากำลังมองหาความศรัทธา ความจริงใจและความกระตือรือร้น และความกล้าหาญในลูกทุกคน อย่างไรก็ตาม อย่าลดมันลงเมื่อลูกขึ้นเครื่องบินกลับไป จงเพิ่มมันต่อไปเรื่อยๆ จงเก็บรักษาทุกแงแห่งความคิดที่มุ่งมั่นที่บัพดาดาให้กับลูกไว้เสมอ "ฉันต้องทำมันเดี๋ยวนี้" ไม่ใช่สักวันหนึ่งในอนาคต เพราะเวลานั้นได้ผ่านไปแล้ว ไม่ใช่แค่คิดว่า มันจะเกิดขึ้นมันต้องเกิดขึ้น... ไม่ใช่ว่ามันจะเกิดขึ้น แต่มันต้องเกิดขึ้นแน่นอน จงจำสมญาของการเป็นผู้เพียรพยายามเป็นสองเท่า ที่บัพดาดาได้ให้แก่ลูกไว้เสมอ

บัพดาดาได้ยินผลลัพธ์แล้ว บารัตและประเทศต่างๆในต่างประเทศ ไม่ได้ทำอะไรน้อยไปกว่าแผนของงานรับใช้ที่บัพดาดาได้ให้เลย สถานที่ส่วนใหญ่ได้ใช้พรนี้ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น และบาบายังคงได้รับผลลัพธ์จากสถานที่ต่างๆอยู่เรื่อยๆ ไม่ว่าจะเป็ลูกๆชาวบารัตหรือลูกๆในต่างประเทศ บัพดาดาขอแสดงความยินดีมากมายหลายล้านเท่าสำหรับการนำทุกสิ่งไปใช้ในรูปปฏิบัติ

ตอนนี้บัพดาดาได้บอกลูกแล้วว่า สิ่งทีลูกต้องทำเป็นพิเศษในทางปฏิบัติในปีนี้คือ: ให้ความเปล่งประกายปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูก ใครก็ตามที่เห็นลูก ลูกต้องเป็นเครื่องมือสำหรับการเปิดเผย ลูกต้องเปิดเผยพ่อ ดังนั้นลูกต้องทำอะไร? จงให้ใบหน้าของลูกมีรอยยิ้มอยู่เสมอ อยามีความคิดหรือความสับสน บัพดาดาได้บอกลูกให้จำสองสิ่งนี้ไว้: ส่งสัญญาณให้มายาออกไป (get out) และให้รู้สึกว่าคุณอยู่ในเกสท์เฮาส์ (บ้านพักรับรองแขก) โลกนี้ไม่ได้เป็นของลูก มันเป็น

เพียงเกสต์เฮาส์ (บ้านพักรับรองแขก) ลูกต้องกลับบ้านอย่างแน่นอนในตอนนี่ จงให้ภาพของบ้านปรากฏอยู่ในจิตใจและสติปัญญาของลูก แล้วลูกจะรู้สึกได้โดยอัตโนมัติว่าบ้านอยู่ที่ไหน ลูกมีเพลงหนึ่งที่ว่า: ตอนนี่เราต้องกลับบ้าน ไม่ว่าลูกจะมาจากบารัตหรือต่างประเทศ เวลานี้จงให้ประสบการณ์นี้ในทางปฏิบัติ จงมีการวางแผนอย่างไม่มีขีดจำกัด หัวใจของเราไม่ควรผูกพันกับเกสต์เฮาส์ (บ้านพักรับรองแขก) จงจำไว้เสมอว่า: ฉันต้องกลับไป ฉันต้องกลับบ้านแล้ว การวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดจะบั่นทอนความคิดประเภทใดก็ตามในจิตใจของลูกหรืออุปสรรคของมายาในซุ่มนุหมท่ามกลางลูกๆ โดยสิ้นเชิง พายุของมายาจะกลายเป็นของขวัญสำหรับลูก แล้วข้อสอบเล็กๆ น้อยๆ ที่เข้ามาหาลูกจะดูไม่เหมือนข้อสอบ แต่จะเหมือนเป็นลิฟต์เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ของลูก ของขวัญและลิฟต์ ลูกเข้าใจไหม?

เวลานี้จงรักษาเป้าหมายที่จะมีการวางแผนอย่างไม่มีขีดจำกัด จงโยยบินต่อไปและทำให้ผู้อื่นโยยบินด้วยปีกของความกล้าหาญ ความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูก ตอนนี่ถึงเวลาที่จะโยยบินแล้ว จงตรวจสอบอยู่เสมอว่าปีกของลูกไม่กลับมาอ่อนแอลง บัพดาดาพอใจที่ได้เห็นการเติบโตของลูกดับเบิลพอรินเนอร์ ท่านต้องการเห็นอะไรในตอนนี่? นั่นคือการที่ลูกแต่ละคนกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมเช่นเดียวกับพ่อ เต็มไปด้วยสมบัติทั้งหมด และสมบูรณ์พร้อมในการทำตามศรัทธาที่ลูกได้รับทุกประการ ลูกชอบไหม? ถ้าชอบก็ปรบมือได้ อัจชะ จงจำการปรบมือนี้ไว้ทุกวัน ปรบมือในจิตใจของลูกทุกวัน อย่าปรบมือออกมาภายนอก แต่ปรบมือในจิตใจ นี่คือการบ้านของลูก อัจชะ

มีบราเธอร์และซิสเตอร์ 2,300 คนจาก 90 ประเทศ (บราเธอร์และซิสเตอร์จากห้าทวีปยืนขึ้นตามทวีปที่พวกเขา) 1. อเมริกา แคนาดา แคริบเบียน 2. ออสเตรเลีย เอเชีย นิวซีแลนด์ ฟิจิ 3. ยุโรป สหราชอาณาจักร (UK) ตะวันออกกลาง 4. แอฟริกา แอฟริกาใต้ มอริเชียส 5. รัสเซีย CIS ภูมิภาคบอลติก

ทุกสถานที่ต่างมีความคิดที่จะก้าวหน้า และลูกก็มีการพูดคุยในเรื่องทางจิตวิญญาณในระหว่างลูกๆ ด้วยเช่นด้วย บัพดาดา ยังคงได้รับข่าวสารอยู่เรื่อยๆ ตอนนี่ ให้เตรียมกลุ่มของผู้ที่พร้อมเสมอไว้ ไม่ว่าลูกๆ จะมาจากประเทศก็ตาม บัพดาดาจะให้รางวัลกับประเทศเหล่านั้น รางวัลที่จะให้จะได้เห็นกันในเวลานั้น บัพดาดาพูดกับกลุ่มลูกที่เพียรพยายามเป็นสองเท่าจากแต่ละพื้นที่ว่า: สำหรับกลุ่มใดก็ตามที่ต้องการกลายเป็นอันดับหนึ่ง ไม่ว่าจะมีความหมายเพียงใดในแต่ละเมืองของภูมิภาคนั้น ยกตัวอย่างเช่น อเมริกา ไม่ว่าจะมีความหมายและประเทศมากมายแค่ไหนก็ตามที่เชื่อมโยงกับอเมริกา ให้พวกเขาทั้งหมดปรึกษาหารือกันเองและสร้างโปรแกรมที่นั่นที่พวกเขาทั้งหมดจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรค พร้อมเสมอ เป็นผู้เอาชนะมายา มีความรักและความร่วมมือในงานรับใช้ บัพดาดาจะให้รางวัลกับผู้ที่ได้อันดับหนึ่ง โอเค ไม่ใช่แค่อันดับหนึ่งคนเดียว แต่บาบาจะให้รางวัลถึงสามอันดับ คือ อันดับหนึ่ง สอง และสาม – รวมทั้งสามรางวัล โดยทั่วไปแล้วจะให้เพียงแค่อันดับหนึ่งคนเดียว แต่เพราะลูกเป็นผู้เพียรพยายามเป็นสองเท่า ดังนั้นโอกาสนี้จึงให้กับทั้งสามอันดับ ลูกชอบไหม? ใช่ ลูกสามารถโบกมือได้ ลูกชอบไหม? ลูกต้องการเวลามากเท่าไร? ลูกผู้เป็นครู บอกสิว่าลูกต้องการเวลามากเท่าไรที่จะประกาศสิทธิ์ในรางวัล พุดสิ! (ภายในเดือนกุมภาพันธ์) ผู้เป็นครูของทุกประเทศ ยกมือขึ้น! โอเคไหม? ลูกจะพร้อมภายในเวลานั้นใช่ไหม? ถ้าเช่นนั้นแล้วบัพดาดาจะให้รางวัล ดีมาก ลูกสามารถปรบมือได้เลย อัจชะ

ถึงเวลาของบารัตแล้ว ตอนนี่ถึงตาของลูกแล้ว บัพดาดาก็พอใจเช่นกัน: ว่า ลูกๆ ที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้น! ว่า! อัจชะ เราจะทำอะไรกันต่อไป? อัจชะ

ถึงลูกทุกคนที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้นในทุกหนแห่ง ผู้ที่โยยบินด้วยปีกแห่งความกล้าหาญ ความจริงจังและความกระตือรือร้น ไม่ใช่ผู้ที่เดิน แต่เป็นผู้ที่โยยบิน ถึงลูกๆ ในทุกหนแห่งที่กำลังจะกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมเช่นเดียวกับพ่อ และผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบัพดาดา ถึงผู้ที่สัมผัสสรุปรวมกับพ่ออยู่เสมอ และผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือจากรูปนั้น ถึงลูกๆ ที่รักของพ่อที่จากหายไปนานและได้พบเจออีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง จากบัพดาดา และนมัสเต

พูดกับเหล่าดาดี: ลูกทุกคนได้ช่วยเหลือพ่อแล้วใช่ไหม? ยักยักยังคงดำเนินต่อไปและจะดำเนินต่อไปด้วยความช่วยเหลือจากลูกๆ และพ่อ ลูกก็เป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนี้ด้วยเช่นกันใช่ไหม? ในรูปที่มีตัวตนนั้น คนหนึ่งพูดอย่างหนึ่ง และอีกคนหนึ่งก็ทำอย่างหนึ่ง ลูกได้ให้ความร่วมมือกันและกันและกำลังโยยบิน บัพดาดาพอใจที่เห็นลูกโยยบิน (ดาดีแจงก็กล่าวว่า นั่นเป็นความมหัศจรรย์ของดาดีกุลซาร์) ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ดาดีกุลซาร์ก็อยู่กับลูกอยู่แล้ว ความปรารถนาอันบริสุทธิ์ของบัพดาดาคือให้ลูกทุกคนที่เป็นเครื่องมือปรากฏให้เห็นเป็นหนึ่งเดียวกัน ไม่ใช่ให้เห็นว่าลูกแตกต่างกัน แต่ปรากฏให้เห็นว่าทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน คนหนึ่งพูดอย่างหนึ่ง อีกคนหนึ่งก็ให้ความคิดเห็นของเธอ และลูกก็กลายเป็นหนึ่งเดียวกัน

เหตุนี้เองยักยาก็ยังคงดำเนินต่อไป มันดำเนินต่อไปด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกันของลูกทุกคน ภายนอกอาจมองไม่เห็น แต่ในความคิดและแนวคิดของลูก จงคงความเป็นหนึ่งเดียวกันไว้และก้าวไปข้างหน้าในความเป็นหนึ่งเดียวกันนั้น เพราะสายตาของคนตอนนี้จับจ้องอยู่ที่ลูกทุกคน อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังอยู่เสมอและชำระล้างบรรยากาศให้บริสุทธิ์ด้วยทัศนคติที่สูงส่งของลูก ผู้ที่มีทัศนคติที่สูงส่งและมั่นคงอยู่เสมอจะไม่สามารถถูกสั่นคลอนด้วยบรรยากาศหรือพลังงานที่แผ่ออกมาจากใดๆ บรรยากาศถูกสร้างขึ้นด้วยทัศนคติของลูก: หากทัศนคติของลูกสูงส่ง บรรยากาศก็จะกลับมาบริสุทธิ์ บางคนอาจกล่าวว่า: มันจะอย่างไรได้? บรรยากาศเป็นแบบนี้ และเพราะบรรยากาศนั้น ทัศนคติของมันจึงถูกรบกวน ในเวลานั้น แทนที่จะเป็นดวงวิญญาณที่มีพลัง ลูกกลับกลายเป็นดวงวิญญาณที่อ่อนแอ ดังนั้น จงทำให้ทัศนคติของลูกมีพลังด้วยการตระหนักถึงคำมั่นสัญญาของลูก และลูกจะกลับมามีพลัง

คติพจน์: การกลายเป็นตัวของคุณธรรมและทำให้ทุกคนเป็นตัวของคุณธรรม คือการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ทำให้รากฐานแห่งศรัทธาของลูกแข็งแกร่ง และคงอยู่อย่างไม่ขาดกั้วและไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ

จงมีความรักที่แท้จริงต่อกัน และลูกจะไม่มีวันทีกหักเอาเองหรือด่วนสรุพอะไรเกี่ยวกับดวงวิญญาณที่เปี่ยมด้วยความรักเลย คำพูดที่แสดงความรักแม้จะเป็นคำพูดที่ธรรมดา แต่ก็จะไม่รู้สึกราวว่าธรรมดาเลย คำพูดที่พูดออกมาเบาๆจะรู้สึกราวกับว่าคำเหล่านั้นถูกพูดออกมาด้วยจุดประสงค์บางอย่าง คำพูดเหล่านั้นไม่ใช่คำพูดที่ไร้ความหมายหรือไร้ประโยชน์ ที่ใดมีความรัก ที่นั้นย่อมมีความศรัทธาอย่างแน่นอน ดังนั้น ในครอบครัวบราห์มินี่ จงมีความรักและความศรัทธาต่อกัน และมีสติปัญญาที่เปี่ยมด้วยความศรัทธาอย่างสมบูรณ์ และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถเติมเต็มความหวังของพ่อบราห์มาให้เป็นจริงได้